

вижда и въ тъмнината. Върху всѣка челюсть се намиратъ по 30 голѣми остри зъби, подобни на кучешкитѣ у бозайниците. Когато тѣзи зъби се счупятъ или изтриятъ, биватъ замѣствани отъ нови, които лежатъ подъ тѣхъ.

Крокодилътъ е истинско водно животно. Той не избира водата: може да живѣе и въ застояла, и въ текуща, и въ мжтна вода — въ рѣки, езера и блата. Всѣкога, обаче, предпочита бавнотекущата вода. Колкото тромавъ и неподвиженъ да изглежда той на сушата, толкова бързъ и подвиженъ е въ водата. Дългата му опашка, като се движи налѣво и надѣсно, бута тѣлото напредъ, а съ краката си, чиито пръсти сж залепени съ ципа, той може да завива налѣво или надѣсно. Въ водата върху жертвата си той се хвърля като стрела. Когато го заплашва опасностъ, плува подъ водата, като издава муцуната си отъ време на време, за да поема въздухъ. Когато е въ водата, ноздритѣ му не се пълнятъ, защото се затварятъ отъ кожни гънки.

Крокодилътъ, като гущера, обича топлината. Къмъ обѣдъ той излиза тихо и предпазливо на брѣга, за да се препича на пѣсѣка. Тукъ той спи съ отворена челюсть. Отъ най-малкия шумъ се събужда и бѣга въ водата, гдето се чувствува по-безопасенъ.

Много чудна е дружбата на това кръвожадно животно съ една малка птичка. Когато крокодилътъ се препича на слънце, тази малка птичка, безъ да се бои, каца по челюститѣ на крокодила и ги чисти отъ пиявицитѣ, които сж се залепили въ устата му. Крокодилътъ съзнава услугата на